

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Epistolarvm [epistolarum] D. Philippi Melanchthonis Farrago

Melanchthon, Philipp

Basileae, 1565

VD16 -M3220

Consolatoria ad D.Ioannem Pfeffingerum,de morte filij,Licentiati theologiae

[urn:nbn:de:bsz:31-312770](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-312770)

iunxerat, ut seis, ad illam perfectam cognitionem suæ doctrinæ, etiam Ecclesiæ doctrinæ. Et uox eius in grauiſſimis deliberationibus profuit, & deinceps profutura erat. Memini, nos de præcipuis doctrinæ Christianæ articulis sæpe familiarissimè colloqui: atq; utinam in hac nostra senectâ diutius mutua inter nos familiaritate frui potuissemus. Sed hoc quoq; trislia fata impediunt. Deo nos commēdemus, & petamus ut nos gubernet. Tuam Prefationem his diebus scribā. Bene uale, die Petri & Pauli apostolorum, Anno 1554.

Consolatoria ad D. Ioannem Pfeffingerum, de morte filij, Licentiati Theologix.

I, 97.

Ideo Deus humano generi *gregæ* indidit, ut sint commonefactiones de ingenti amore suo erga filium, & erga nos: & ut sint uincula societatis humane. Vult igitur adfici nos desiderio nostrorum, et in luctu pietatem probat. Sunt autem in optimis naturis *gregæ* expressiores. Quare non dubito te, amisso filio (tali præsertim uiro, in quo non tantum indoles laudabatur, sed qui & omnium artium doctrina excultus erat: & non solum natura ad uirtutem incitabatur, sed etiam diuino spiritu regebatur: & iam in hoc studium ingressus erat, ubi ingenium eius ad artium propagationem profuturum

r z erat)

erat) magno in dolore esse. Qua in re non equidē
 accuso molliciem animi tui, ac pietatem potius a-
 gnosco & probō: & tecum ipse ualde doleo, cūm
 tua, tum Reipublicæ causa: presertim cūm uideam
 in hac paucitate rectē discantium, Ecclesiæ defutu-
 ra esse seminaria doctorum. Sed tamen pro sapien-
 tia tua scis utrunq; à Deo præcipi, et ut lugeamus,
 & ut sit modus moestitiæ. Ac primūm statuamus,
 cūm hos euentus regi diuino cōsilio certum sit, sic
 extendos esse animos ad obedientiam Deo debitam,
 ut etiam in aduersis rebus ei placidē obtēperemus.

Non iam de Physicis causis mortis dicam. Et si
 natura sui obnoxia multis morbis, tamen & uo-
 luntatem Dei intueamur: & non quid nobis acci-
 derit incommodi, sed & quæ bona, quòd ex hac mi-
 sera uita, & quidem tristissimis temporibus euoca-
 tus sit, cōsideremus. Nam si ipsum uerē dileximus,
 fauendum est eius bonis. Imò si sentimus ueram es-
 se Ecclesiæ doctrinā, gratulari ipsi cœlestis Acade-
 miæ consuetudinem debemus, in qua non iam dilu-
 tos riuulos sapiētiae, ut in hac uita, bibit: sed corā
 fruitur immenso ac purissimo fonte sapientiæ, au-
 dit filium Dei, Prophetas & Apostolos: & inenar-
 rabili leticia Deo gratias agit, quòd citò in hunc
 cœtū & in hanc pulcherrimā Academiā abductus
 sit: de qua cogitantes nos quoq;, mox euola-
 re ex hoc carcere mallemus.

Auget

Auget fortasse dolorē tuum, cogitatio de ipsius ingenio, eruditione, uirtute: & dulcissimam talis filij cōsuetudinē desideras. Sed hoc ipsum decus minuere luctum debet. Quia et his uirtutibus scis eum in hoc breui curriculo multis profuisse, nec fuisse inutile onus terrae: uidisti testimonia pietatis lucens in uita, & in hoc agone, quae ostenderunt initia caelestis uitae in eo accensa fuisse, & hanc eius migrationem fuisse iter ad caelestis Ecclesiae consuetudinem. Imò quoties haec filij ornamenta cogitabis, gratias ages Deo, qui declarauit se & tibi et ipsi fauere, cum haec in eum contulit munera, quae sunt omnium summa. Est enim gratiae mentis, non tantum aduersa, sed etiam beneficia recordari.

Cum igitur scias, & uoluntati Dei obtemperandū esse, qui iubet moderari dolores: & filio nihil mali accidisse iudicandū sit: harum causarū cogitatione paulatim te erigito, & mœrori repugnato. Mouentur etiam animi hominū exemplis. Quia iustum uideatur, non defugere communia onera, quae quasi cōmuni lege generi humano imposita sunt. Quāto tristius spectaculum fuit primis parentibus interitus Abel: quo interfecto, simul uiderunt Ecclesiam uirilem in sua familia extinctam esse. Quanto hi grauiores dolendi causas habuerunt in illa prima solitudine generis humani, quā uos, qui reliquam habetis familiā, in qua signa sunt pietatis nō obscu-

ra? Et in illis gemina uulnera fuerunt. Nam scelere impij fratris magis excruciabantur, quàm alterius morte.

Innumera exempla ex omnium temporum historijs repeti possent. Sed senem Babylam episcopum Antiochenum intueamur, cui tres filij a tyranno Decio trucidati sunt, cum quidem astarent pater & mater nec tantum oculis crudelitatem aspicerent, sed etiam adolescentes sua uoce confirmarent. Postea mater spectatrix fuit necis coniugis, et complexa filiorum & mariti corpora, pio ritu ea in terram condidit.

Meministi et Imperatoris Mauricij historiam, qui tacitus spectator fuit necis filij & filia: cumq; ad conjugem uentum esset, luctans cum dolore, inquit: Iustus es Domine, & rectum iudicium tuum.

Semper sapientes mirati sunt, cur tanta mole erumnarum onerata sit imbecilla hominum natura. Sed nos, qui scimus causas diuinitus patefactas, obtemperemus diuino consilio, & remedia diuinitus monstrata teneamus. Hæc autem cum colliges, & hoc domesticum exemplum tibi proponito.

Si quando euocatus, menses aliquot peregrè à familia abes apud insuaues homines, leniuntur molestia & desiderium spe reditus ad tuos. Ita nunc desiderium feras modestius, quia aliquanto post in illa pulcherrima acadentia cœlesti filium rursum complecteris,

plectōris, & quidem ornatum honore splendidio-
re, quā sunt hi gradus, uidelicet luce diuina: et col-
locatum in agmen Prophetarum, Apostolorum &
ceterorum, qui laude doctrinæ floruerunt. Ibi unā
uiuētis in omni eternitate, fruētis conspectu Dei,
& dulcissimis sermonibus Christi, Prophetarum
& Apostolorum. Hanc eternitatem intueamur in
hac ærumnosa peregrinatione, tanquam metam, et
fortius has miseras feramus: quia et breue curricula
lum est: & ad illam eternitatem, in qua sapientia
& iusticia Dei fruēmur, non ad fugacia huius ui-
te bona conditi sumus.

Que cū tibi uiro docto & bono nota sint, bre-
uius ad te scripsi: ac Deum oro, ut et animi et cor-
poris uires tibi augeat. meministi enim dictum: In
ipso sumus, uiuimus & mouemur. Vale.

Reuerendo uiro, D. Georgio Buchhol-
tzer, præposito Ecclesię Dei in urbe
Arctoa, amico suo co-
lendo.

Reuerende uir: Cū Dux Prusię ad multos eo-
dem argumento scripserit, utile esset ab his uicinis
principibus ita institui deliberationē, ut unā com-
munis responsio mitteretur, ne postea ex his ini-
tjis maiora disidia orientur. Et hoc meum consi-
rium uelīm indicari insclyto principi Electori Mar-

r 4 chioni,